

► Mentre nosaltres sortiem d'assajar i taral·lejarem la cançó dels *franchutis* una cigonya, que segurament tenia el cap ple de novel·les que li donen aquest malhumor que la fa insoportable en moltes ocasions, es posà feta una furia, llençant a tort i a dret *piropos* de mal gust a tots nosaltres. Un jove de la colla, que parla molt poc a poc, amb molt d'aplom li digué: mestressa cal tenir una mica més de caritat cristiana i paciència. La cigonya emmudí, allargant-se-li el bec un parell de pans, mentre els altres joves esclafien una gran rialla.

► Quina fatalitat, el nostre mig ala esquerra mentre s'equipava en un quarto de Borrassà quedà agafat a una ratera i demaneu quins ais llençava, fou precisa l'ajuda dels altres companys per desenganxar-lo i la intervenció del botiquí. La gresca valgué un litre d'aigua de cop i un kilo de cotó fluix. Quines bromes tan pesades per una badada.

► Hi ha un esplaista que voldria que el nostre cinema fos sonor, i s'entreté amb les cadires a fer un jaz-band, que resulta una mica pesat i monóton. Li recomanem les pastilles Nervión, que segurament li faran efecte i podrà estar quiet.

► Aconsello als meus companys de la Secció del Teatre que els vespres quan anem als assaigs en lloc de donar la bona nit (que gairebé mai és contestada) a n'aquell parell d'estaferms que guarden el local, els fem el saludo a la militar, car semblen uns capitans generals amb mando en plaza. També son pregats els meus companys de no tenir en llur presència cap conversa important, perquè després es falsejada i portada traïdorament a nostres detractors, per tal de perjudicar-nos. Als mentiders i traïdors cap tracte.